

[Jens Chr. Christensen.]
stillet til tredje behandling af det samlede udvalg.

Poul Sørensen: Jeg anbefaler de stillede ændringsforslag.

Alfred Jensen: Også jeg kan på min gruppes vegne anbefale de stillede ændringsforslag, men jeg ønsker herudover at gøre nogle enkelte bemærkninger, og det gør jeg, fordi det har vist sig muligt at indkalde udvalget til nyt møde.

Det er i dag en uge siden, vi havde anden behandling af dette lovforslag, og det har altså været muligt at sammenkalde udvalget til møder og behandle de problemer, som står i forbindelse med lovforslaget, og det vil sige . . . .

Formanden: Jeg gør opmærksom på, at forhandlingerne drejer sig om ændringsforslagene og ikke om lovforslaget i sin helhed.

Alfred Jensen: Så må jeg gemme mine bemærkninger. Det forekommer mig imidlertid, at det er en fejl, at der ikke er flere ændringsforslag til tredje behandling, end tilfældet er. Jeg havde den opfattelse, at det var muligt at give udtryk for denne mangel ved betænkningen, men når dette ikke er tilfældet, må jeg tage ordet senere.

Formanden: Det er ikke muligt under ændringsforslagene at forhandle andet end de stillede ændringsforslag. De videre bemærkninger må gemmes, til sagen forhandles i sin helhed.

Søren Olesen: Det var mig, der rejste spørgsmålet om de værnepligtiges forhold ved første behandling, og jeg vil kun udtale min tilfredshed med, at det nu er blevet ændret, som sket er, og at skatterestancen i dette tidsrum af ca. 2 år ikke kan blive en hindring for at opnå kommunal valgret. Skulle der være en restance fra før indkaldelsestiden, falder den jo ind under de almindelige restancebestemmelser.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Ændringsforslagene nr. 1—3 (se foran) vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Alfred Jensen: Det har altså vist sig, at det har været muligt at sammenkalde udvalget; det har vist sig, at det har været muligt at behandle ikke eet, men flere problemer, det har vist sig at være muligt at tage spørgsmål op, som ikke har været helt klaret i det forslag, der forelå; men det vil altså sige, at der også har været mulighed for at tage stilling til en gennemførelse af ministerens forslag i den oprindelige form angående skattebetaling. Jeg synes, det er en grov forsømmelse, der her er sket ved, at den største gruppe, den socialdemokratiske gruppe, ikke har udnyttet denne mulighed for at få gennemført en ændring på dette punkt i forslaget. Det er ikke alene et princip, det her drejer sig om, det er spørgsmålet om, at tusinder af vælgere, jeg må hellere sige borgere, afskæres fra at deltage i de kommende kommunale valg. Et blad her i København har nævnt, at det drejer sig om 80 000 personer. Jeg ved ikke, om tallet er rigtigt, men jeg ved, at adskillige tusinder vil blive forment adgang til stemmelokalet, hvis lovforslaget gennemføres i den nuværende skikkelse, og jeg ved, det kunne være undgået, fordi der var og er her i tinget et flertal for at tage skattebestemmelserne helt ud. Det kom ganske tydeligt til udtryk ved anden behandling, efter at jeg havde udtalt mig, efter at det ærede medlem hr. Søren Olesen havde udtalt sig, og derfor var det rimeligt, om spørgsmålet var blevet taget op til ny overvejelse. Det har man altså ikke gjort.

Jeg skal ikke bruge flere ord til at karakterisere det, der her er sket. Jeg vil blot slå fast, at der var mulighed for at afskaffe skattebestemmelserne, og slå fast, at den kommunistiske gruppe gennem mig har foreslået, at man tog sagen op i udvalget for at kunne møde frem med et ændringsforslag til tredje behandling. Denne mulighed har den socialdemokratiske gruppe afvist. Nu må det overlades til offentligheden at afgøre, hvem det er, som taler småkårsfolks sag herfra, og hvem det er, der udnytter alle muligheder for at skaffe realiteter frem til dem.

Til slut vil jeg gerne sige, at vi naturligvis vil stemme for forslaget. Selvom det ikke